

- 1 Prin sentința penală din data de 01 ianuarie 2017 inculpatul a fost condamnat la pedeapsa rezultantă de 8 ani închisoare pentru comiterea a șase infracțiuni de înșelăciune, în concurs real, fiind reținut că, în perioada iulie 2014 - decembrie 2015, inculpatul a indus în eroare 6 persoane vătămate, promițându-le în mod mincinos obținerea unor locuri de muncă în străinătate, obținând de la fiecare câte 1000 lei.**
Împotriva acestei sentințe au declarat apeluri procurorul și inculpatul. La termenul de judecată în apel din 17 noiembrie 2017, inculpatul a solicitat schimbarea de încadrare juridică din 6 infracțiuni de înșelăciune într-o infracțiune de înșelăciune, comisă în formă continuată, cu 6 acte materiale. În concluziile sale, procurorul a solicitat respingerea cererii de schimbare de încadrare juridică, având în vedere printre altele, următorul argument:
- A. chiar dacă s-ar dovedi că acțiunile de inducere în eroare la diverse intervale de timp, au fost realizate în baza aceleași rezoluții infracționale, nu pot fi îndeplinite condițiile infracțiunii continuate, întrucât există incompatibilitate între infracțiunea continuată și pluralitatea de subiecți pasivi;
 - B. deși conform instanței de control constituțional, condiția unității subiectului pasiv în cazul infracțiunilor continuate creează o diferență de tratament juridic, care nu își găsește nicio justificare obiectivă și rezonabilă, astfel că nu poate constitui un temei legal de diferențiere între infracțiunea continuată și concursul de infracțiuni, intervalul de timp relativ lung între cele șase acțiuni, poate contura lipsa rezoluției infracționale unice;
 - C. întrucât instanța de control constituțional și-a menținut în mod constant jurisprudența cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 35 alin. 1 din Codul penal, fără a reevalua impactul excluderii aplicării lor în situațiile care nu justifică reținerea concursului de infracțiuni.
-
- 2 Prin Ordonanța din data de 13 iunie 2019, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel X a sesizat Curtea de apel X, în temeiul art.154 alin. 1, art. 166 și art. 167 din Legea nr. 302/2004 în vederea recunoașterii hotărârii definitive la data de 1 ianuarie 2019 și punerii în executare a pedepsei aplicate condamnatului prin transferarea acestuia într-un penitenciar din România. Analizând sesizarea, pe baza certificatului, hotărârii și informațiilor comunicate de autoritatea competentă a statului de condamnare, potrivit Deciziei-cadru 2008/909/JAI a Consiliului din data de 27 noiembrie 2008 (privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce în cazul hotărârilor judecătorești în materie penală care impun pedepse sau măsuri privative de libertate în scopul executării lor în Uniunea Europeană), transpusă de statul membru emitent, Curtea a constatat că: prin hotărârea judecătorească definitivă pronunțată de autoritatea din statul membru emitent, cetățeanul român a fost condamnat la pedeapsa unică de 6 ani închisoare, pentru săvârșirea a șapte infracțiuni de „furt” prevăzute de legea acestui stat. În sarcina condamnatului, s-a reținut că la data de 02 ianuarie 2016, a pătruns, prin efracție, într-o locuință din localitatea Z de unde a furat bijuterii. Folosind același mod de operare, a comis furturi din locuința din localitatea Z, la și la datele de 15 ianuarie 2016, 09 martie 2016, 10 noiembrie 2017, 14 noiembrie 2017, 19 decembrie 2017. S-a dispus interzicerea exercitării drepturilor electorale pe durata executării pedepsei. Examinând hotărârea judecătorească străină Curtea a constatat că sunt îndeplinite toate condițiile de recunoaștere și executare a hotărârii judecătorești străine, prevăzute de art. 167alin.1 lit.a-e din Legea nr.302/2004 (republicată), nefiind incident vreunul din motivele de nerecunoaștere și neexecutare prevăzute în art.163 din Legea nr.302/2004. În ceea ce privește necesitatea adaptării pedepsei, Curtea a hotărât că:**
- A. deși s-a aplicat o pedeapsa unică, în mod global pentru comiterea mai multor infracțiuni concurente, nu se impune adaptarea acesteia, întrucât pedeapsa aplicată nu depășește limita maximă specială prevăzută de legea română pentru o infracțiune similară, cu corespondent în legea română;
 - B. a dispus executarea pedepsei accesorii a interzicerii drepturilor electorale pe durata executării pedepsei, având corespondent în art. 66 lit. d și art. 65 alin. 3 din Codul penal;
 - C. respinge cererea de recunoaștere întrucât pedeapsa aplicată nu corespunde ca regim cu cea prevăzută de legea română, în conformitate cu care temeiul răspunderii penale îl constituie o singură infracțiune.

- 3 În fapt s-a reținut că, urmare a plângerii prealabile formulate în termen legal, din decembrie 2017 până la data rechizitoriului 25. 06.2019, inculpatul cu rea-credință nu achitat pensia de întreținere, stabilită pe cale judecătorească în favoarea copiilor săi minori, A și B, iar în data de 16.01.2019 a amenințat-o pe fosta soție ”vin și te omor cu body-guarzii”, creându-i acesteia o stare de temere. Din fișa de cazier judiciar a rezultat că prin sentința penală definitivă în 30.06.2015 inculpatul a fost condamnat anterior pentru comiterea infracțiunii de tentativă la furt la pedeapsa de 8 luni închisoare. Pedeapsa de 8 luni a fost pusă în executare începând cu 31.01.2019, inculpatul fiind liberat condiționat la data de 2.07.2019, cu un rest de executat de 88 de zile. La data de 6 august 2020 instanța hotărând asupra laturii penale, a decis printre altele:
- A. între infracțiunea indicată în fișa de cazier judiciar și cele două infracțiuni concurente pentru care inculpatul a fost trimis în judecată nu este incidentă o formă de pluralitate pentru care legea să prevadă un regim sancționator;
 - B. reținerea în concurs ideal a două infracțiuni de abandon de familie prevăzute de art. 278 alin. 1 lit. c din Codul penal;
 - C. în ceea ce privește pedeapsa rezultantă, aceasta se va stabili potrivit dispozițiilor de la concursul de infracțiuni.
-
- 4 În perioada iunie 2021 – august 2021, în baza aceleiași rezoluții infracționale, inculpatul în vârstă 19 ani, a primit-o în mod repetat în locuința sa pe persoana vătămată Marius, în vârstă de 15 ani, a cărui vârstă o cunoștea, pe care profitând de starea de vădită vulnerabilitate în care se afla, copil al străzii, instituționalizat în C.S.S. Pinocchio, a determinat-o contra unor sume de bani și pe fondul consumului de alcool să întrețină cu acesta acte sexuale orale. În raport cu această bază factuală:
- A. nu sunt întrunite elementele de tipicitate ale trafic de minori, nefiind îndeplinit scopul acțiunii infracționale, exploatarea sexuală prevăzută de art. 182 lit. c din Codul penal;
 - B. deși sunt întrunite elementele de tipicitate ale infracțiunii de act sexual cu un minor prevăzută de art. 220 alin. 1, alin. 4 lit. b și e din Codul penal cu aplicare art. 35 alin. 1 din Codul penal, infracțiunea nu se sancționează, întrucât este incidentă o cauză de nepedepsire;
 - C. sunt întrunite elementele de tipicitate ale infracțiunii prevăzută de art. 216 ind. 1 din Codul penal.
-
- 5 La data de 04.04.2018, în urma unei discuții avute cu numitul A.B. inculpata C.D. i-a relatat acestuia că fratele său, E.F., pe care l-a prezentat ca fiind consilier juridic în cadrul unei instituții publice din domeniul militar, indicată, cu gradul de locotenent-colonel, ar putea să discute cu funcționari din cadrul Compartimentului de Resurse Umane pentru a facilita angajarea lui A.B. pe postul de operator telefonic în cadrul acelei instituții nominalizate. În schimbul acestui ajutor inculpata C.D. i-a solicitat lui A.B. suma de 1.000 de euro. A.B. a acceptat propunerea, astfel că la data de 10.04.2018 i-a dat inculpatei suma de 1.000 de euro. Inculpata i-a spus lui A.B. că acești bani vor reveni funcționarilor competenți din cadrul instituției publice respective care urmau să se ocupe de gestionarea dosarului de angajare. De asemenea, inculpata a mai susținut că ea va preda personal funcționarilor din cadrul Compartimentului de Resurse Umane actele necesare în vederea angajării numitului A.B. iar fratele său, E.F., va discuta cu aceștia pentru a-l declara admis pe A.B. în urma procedurii de recrutare/angajare. În realitate, E.F. nu avea nicio calitate în cadrul acelei instituții publice militare. Niciunul dintre cei doi (C.D. și E.F.) nu au efectuat vreun demers în vederea angajării numitului A.B. Nu în ultimul rând, banii primiți de la numitul A.B. au fost folosiți de către inculpata C.D. în interes propriu. Față de situația de fapt probată de procuror și reținută prin rechizitoriu, instanța de judecată va dispune:
- A. achitarea inculpatei C.D. întrucât fapta sa nu constituie o faptă prevăzută de legea penală;
 - B. condamnarea inculpatei C.D. pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune;
 - C. condamnarea inculpatei C.D. pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență.

- 6 În contextul în care instanța a reținut că la data de 14 noiembrie 2014, inculpatul A. - care, în calitate de primar al comunei G., trebuia să asigure transportul președinților secțiilor de votare la aeroportul H. pentru a prelua buletinele de vot pentru scrutinul care trebuia să aibă loc a doua zi - a condus pe drumurile publice dintre comunele G. și H. microbuzul, proprietatea școlii din G. În acest sens, i-a solicitat lui I., angajat al primăriei G. în funcția de șofer microbuz școlar, care avea atribuții conducerea autovehiculului în vederea transportului elevilor, cheile acestei mașini, iar în fața refuzului martorului de a i le preda, i-a amintit că este primarul comunei și că el a adus autovehiculul de la București. Ulterior, a luat cheile de contact de la martorul I., fără să obțină acordul conducerii școlii din G., și a condus acest autovehicul pe drumurile publice, fără a avea ca sarcină, în calitatea sa de primar, conducerea autovehiculelor în scopul îndeplinirii atribuțiilor de serviciu. În contextul în care inculpatul a fost trimis în judecată sub aspectul comiterii infracțiunii de uzurpare a funcției, prevăzute de art. 300 din Codul penal, instanța:
- A. va dispune condamnarea inculpatului pentru infracțiunea pentru care a fost trimis în judecată;
 - B. va dispune schimbarea încadrării juridice a faptei din infracțiunea de uzurpare a funcției, prevăzută de art. 300 Cod penal, în cea de abuz în serviciu, prevăzută de art. 297 din Codul penal, și va dispune condamnarea inculpatului în consecință;
 - C. va dispune achitarea inculpatului având în vedere că fapta acestuia nu se circumscrie conținutului tipic obiectiv al infracțiunii prevăzute în art. 300 din Codul penal.
- 7 Activitatea prin care autorul traficului de influență (A) comunică numai complicei intermediar (C) existența influenței asupra unui funcționar public și promisiunea de a-l determina să îndeplinească sau să urgenceze îndeplinirea îndatoririlor de serviciu, în schimbul unei sume de bani - acte neurmte de pretinderea sumei de bani de către intermediar (C) cu titlu de preț al influenței, ci cu titlu de onorariu avocațial și nici de comunicarea către beneficiarul traficului de influență a existenței influenței asupra funcționarului public și a promisiunii autorului (A) constituie:
- A. acte de pregătire a infracțiunii de trafic de influență ce nu sunt apte să atragă răspunderea penală;
 - B. infracțiunea de trafic de influență în forma pretinderii, indirect, de bani sau alte foloase;
 - C. infracțiunea de trafic de influență în formă tentată.
- 8 În contextul în care se reține că inculpatul, împreună cu o altă persoană, a achiziționat pe teritoriul Regatului Spaniei, cantitatea de aproximativ 375 grame cocaină, pe care a adus-o ulterior în țară în geamantanul propriu, la revenirea în vacanță de la muncă, la data de 20 august 2017, pentru ca mai apoi să fie surprins în București comercializând drogurile de mare risc la aceeași dată, contra unei sume de 13.000 euro, instanța va dispune condamnarea acestuia pentru comiterea:
- A. infracțiunii prevăzute de art. 2 alin. (2) și a infracțiunii prevăzute de art. 3 alin. (2), din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, cu aplicarea art. 38 alin. (2) din Codul penal;
 - B. infracțiunii prevăzute de art. 2 alin. (2) și a infracțiunii prevăzute de art. 3 alin. (2), din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, cu aplicarea art. 38 alin. (1) din Codul penal;
 - C. infracțiunii continuate prevăzute de art. 2 alin. (2) din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal.
- 9 În fapt s-a reținut că persoana vătămată s-a intersectat din mers cu doi tineri și a trecut de aceștia vorbind la telefon cu nora sa fiind prinsă în acea conversație. La scurt timp inculpatul A. fără să anunțe cu privire la intențiile sale, s-a întors din drum și-a revenit în spatele persoanei vătămate căreia i-a luat din mână poșeta, după care s-a îndepărtat în fugă. Inculpatul C. sesizând că inculpatul A. a început să alege auzind totodată că persoana vătămată striga "Hoții! Ajutor!" astfel că, au început și el să fugă în aceeași direcție cu inculpatul A. Plecați de la locul faptei A. și C au împărțit între ei suma de 972 lei pe care au găsit-o în portmoneul aflat în poșeta sustrasă. Ulterior inculpatul A. i-a solicitat lui C să rupă în bucăți mici și să arunce poșeta, lucru cu care acesta din urmă a fost de acord, procedând în consecință. Față de cele expuse, instanța, printre altele:
- A. va dispune condamnarea inculpatului C. sub aspectul comiterii infracțiunii de complicitate la furt, prevăzută de art. 48 raportat la art. 228 alin. (1) din Codul penal;
 - B. va dispune condamnarea inculpatului C. sub aspectul comiterii unei infracțiuni de tănuire, prevăzută de art. 270 din Codul penal;
 - C. va dispune condamnarea inculpatului C. pentru comiterea unei infracțiuni de tănuire, prevăzută de art. 270 din Codul penal și a unei infracțiuni de distrugere prevăzută de art. 253 alin. (1) din Codul penal.

- 10 În cauză se reține că inculpatul B, pentru a se răzbuna pe A care făcea parte dintr-o familie rivală familiei inculpatului și, între care, anterior, au avut loc conflicte similare, A. agresându-l pe inculpat în cursul anului anterior, l-a determinat pe inculpatul C și pe ceilalți martori participanți să-l răzbune, oferindu-le participanților informații cu privire la locul unde se află persoana vătămată, obiectele contondente pe care aceștia urmau să le folosească, iar imediat după comiterea faptei le-a oferit participanților un loc unde să stea pentru nu fi depistați de organele judiciare. În acest context inculpatul C, împreună cu alte trei persoane, a aplicat victimei mai multe lovituri cu instrumentele primite de la B – băte din lemn cu dimensiunea de aproximativ 40-50 cm și grosimea de cea 2-3 cm -, agresiuni care au produs leziuni la nivelul capului, feței, toracelui, piciorului drept și mâinii stângi, leziuni grave ce au necesitat pentru vindecare un număr de 75-80 zile îngrijiri medicale și care au pus în primejdie viața victimei. Față de această situație de fapt instanța va dispune față de inculpatul B:
- A. condamnarea pentru instigare la infracțiunea de vătămare corporală prevăzută de art. 194 alin. 1 lit. e din Codul penal;
 - B. condamnarea pentru instigare la comiterea infracțiunii de tentativă de omor;
 - C. condamnarea pentru complicitate la comiterea infracțiunii de tentativă de omor.
-

11 Prin rechizitoriul din 01.10.2018 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, inculpatul A.M a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infr. prev. de art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 35 alin. (1) C.pen. În fapt s-a reținut că inculpatul, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul A, în perioada 15.07.2016 – 28.11.2017, în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, a administrat, în fapt, o societate comercială în care soția sa era asociat unic și administrator, efectuând astfel, operațiuni financiare, ca acte de comerț, incompatibile cu funcția. Inculpatul a demisionat din funcția de procuror la data de 02.10.2018.

Competența de soluționare a cauzei aparține:

- A. Înaltei Curți de Casație și Justiție;
- B. Tribunalului;
- C. Curții de Apel.

12 Persoana vătămată a sesizat Parchetul de pe lângă Judecătoria Cluj Napoca referitor la faptul că la 15.03.2014, persoane neidentificate, au pătruns, fără drept, în locuința proprietate personală, amplasată în or. Ștei, jud. Bihor și au distrus bunurile aflate în imobil. Persoana vătămată are domiciliul în mun. Cluj Napoca. Cercetările efectuate de organele de poliție din cadrul Poliției mun. Cluj Napoca au condus la identificarea autorilor iar prin rechizitoriul din 23.11.2014 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Cluj Napoca s-a dispus trimiterea în judecată, fiind sesizată Judecătoria Cluj Napoca. În procedura de cameră preliminară, la primul termen, inculpații au invocat excepția necompetenței teritoriale a Judecătoriei Cluj Napoca, susținând că trebuia sesizată Judecătoria Beiuș în a cărei circumscripție se află or. Ștei.

Judecătorul de cameră preliminară:

- A. va admite excepția și va dispune declinarea cauzei;
- B. va admite excepția, va constata că urmărirea penală a fost efectuată de un organ de urmărire penală necompetent și va restitui cauza;
- C. va respinge excepția, procurorul care efectuează urmărirea penală fiind obligat să sesizeze instanța pe lângă care funcționează unitatea de parchet.

13 În dosarul penal având ca obiect infracțiunea de tâlhărie, a fost audiat martorul BW, cetățean străin cu drept de ședere în România. Înainte de finalizarea urmăririi penale, martorul BW s-a prezentat la parchet și a învederat faptul că în 7 zile va părăsi teritoriul României întrucât îi va expira permisul de ședere și nu se va mai întoarce în România. În aceste condiții, procurorul a formulat cerere de audiere anticipată a martorului, adresată judecătorului de drepturi și libertăți de la judecătoria. **Judecătorul de drepturi și libertăți, apreciind propunerea ca întemeiată:**

- A. dispune citarea martorului acesta urmând a fi audiat în camera de consiliu, în prezența procurorului;
- B. citează martorul, părțile și subiecții procesuali principali și procedează la audierea martorului, în ședință publică, cu participarea procurorului;
- C. admite cererea în camera de consiliu, fără participarea procurorului și fără citarea părților și a persoanei vătămate.

14 Prin ordonanța din data de 10 septembrie 2020 a procurorului din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul S s-a dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale față de suspectul M pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală prev. de art. 9 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 241/2005. La data de 29 octombrie 2020, apărătorul ales al suspectului M a formulat o cerere de copie a întregului dosar de urmărire penală în vederea pregătirii apărării. Prin ordonanța din data de 2 noiembrie 2020, comunicată suspectului la data de 4 noiembrie 2020, procurorul a respins cererea, cu motivarea că dosarul de urmărire penală este compus din 30 de volume dintre care 25 de volume reprezintă înscrisuri care au fost ridicate cu ocazia percheziției domiciliare efectuată la sediul societății administrate de suspect iar la restul actelor de urmărire penală efectuate în cauză, respectiv la audierea tuturor martorilor, a participat apărătorul ales al suspectului. Procurorul a mai arătat că un exemplar al raportului de expertiză contabilă din data de 25 octombrie 2020 i-a fost comunicat suspectului, astfel că acesta are cunoștință de toate piesele dosarului, exercitându-și dreptul de a cere consultarea dosarului în mod abuziv. Împotriva acestei ordonanțe, apărătorul ales al suspectului a formulat plângere, înregistrată la parchet la data de 27 noiembrie 2020.

Prim procurorul Parchetului de pe lângă Tribunalul S:

- A. admite plângerea, constatând încălcarea dreptului la apărare al suspectului;
- B. respinge plângerea ca nefondată, având în vedere că, în cursul urmăririi penale, procurorul poate restricționa motivat consultarea dosarului;
- C. respingere plângerea ca tardiv formulată.

- 15 Prin rechizitoriul procurorului din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul X din data de 14.12.2020 s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului R pentru săvârșirea infracțiunilor de luare de mită prev. de art. 289 alin. (1) C.pen. raportat la art. 7 lit. c) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare, fiind sesizat Tribunalul X. În fapt, s-a reținut că inculpatul, agent de poliție, a primit suma de 500 de euro de la denunțatorul C pentru a nu-și îndeplini atribuțiile de serviciu, respectiv constatarea săvârșirii unei contravenții. Prin același rechizitoriu s-a dispus renunțarea la urmărire penală în ceea ce-l privește pe inculpatul T, cercetat pentru săvârșirea infracțiunii de măturie mincinoasă prev. de art. 273 alin. (1) C.pen. constând în aceea că, cu ocazia audierii în dosarul penal în care era cercetat inculpatul R, a făcut afirmații mincinoase în legătură cu împrejurări esențiale cu privire la care a fost întrebat. **Judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului X:**
- A. verifică competența și legalitatea sesizării instanței, legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală, în ceea ce privește dispoziția de trimitere în judecată, precum și legalitatea și temeinicia soluției de renunțare la urmărire penală;
 - B. declină competența în ceea ce privește analizarea legalității și temeiniciei soluției de renunțare la urmărire penală;
 - C. restituie cauza procurorului întrucât renunțarea la urmărire penală se dispune prin ordonanță.
- 16 La data de 11.07.2020, Procuratura Graz a emis mandatul european de arestare față de persoana solicitată A, acuzată de săvârșirea infracțiunii de trafic de droguri de mare risc, cauza fiind înregistrată pe rolul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel B. În cuprinsul documentelor transmise, Procuratura Graz a arătat că potrivit legislației austriece instanța autorizează emiterea mandatului de arestare însă procurorul este cel care îl emite propriu-zis. Ca urmare a referatului întocmit de procuror, la termenul stabilit de instanță pentru discutarea mandatului european de arestare emis de autoritățile austriece, persoana solicitată, prin apărător, a invocat faptul că instanța trebuie să se constituie cu procurorul din cadrul DIICOT, că persoana solicitată are calitatea de persoană vătămată în cadrul unei proceduri pendinte înregistrată pe rolul Parchetului de pe lângă Judecătoria H și că mandatul european de arestare a fost emis de către un organ judiciar care nu prezintă elementele de independență prevăzute de normele europene. **În aceste condiții:**
- A. completul de judecată trebuie să se constituie cu procuror din cadrul DIICOT;
 - B. instanța poate refuza predarea persoanei solicitate A, întrucât aceasta este implicată în cadrul unei proceduri penale în România;
 - C. completul constituit cu procuror din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel B, raportat la argumentele aduse de apărătorul persoanei solicitate, va admite propunerea parchetului.
- 17 Prin încheierea din data de 11.07.2020 a judecătorului de cameră preliminară de la Curtea de Apel București, s-a dispus respingerea cererilor și excepțiilor referitoare la neregularitatea actului de sesizare întocmit de procurorul X și a cererii de excludere a declarațiilor martorilor MN și MS, dispunându-se totodată începerea judecării. Prin încheierea din data de 19.09.2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție s-a admis contestația formulată de inculpatul Y, a fost desființată în parte încheierea judecătorului de cameră preliminară din data de 11.07.2020 și au fost excluse din materialul probator corespondența email primită/transmisă de către inculpat, precum și documentele stocate pe memoria ridicată de către procuror cu ocazia efectuării percheziției domiciliare. Ca urmare a solicitării procurorului X, cauza a fost restituită la parchet în vederea readministrării probelor excluse. Prin Rechizitoriul din data de 19.12.2020, procurorul X a dispus trimiterea în judecată a inculpatului Y, menționând în cuprinsul actului de sesizare faptul că ulterior restituirii cauzei s-a rezumat la refacerea percheziției informatice prin care au fost obținute din nou probele excluse anterior, respectiv corespondența email și documentele stocate pe suportul informatic. **În acest caz:**
- A. critica inculpatului Y cu privire la incompatibilitatea procurorului X este întemeiată, întrucât acesta a soluționat anterior cauza prin trimiterea inculpatului în judecată;
 - B. procurorul X a procedat în mod corect la refacerea percheziției informatice în cauză;
 - C. în procedura de cameră preliminară pot fi reanalizate criticile privind legalitatea administrării declarațiilor martorilor MN și MS.

18 La termenul din data de 16.06.2021, inculpatul (arestat preventiv), prin avocatul său, a formulat o cerere de recuzare a judecătorului X învestit cu judecarea cauzei, întrucât a apreciat că prin încheierea de la termenul anterior schimbase încadrarea juridică a faptei de furt în formă continuată, în două infracțiuni de furt în concurs real de infracțiuni, și, astfel, s-a anteprețuit cu privire la vinovăția clientului său. La același termen de judecată judecătorul a verificat legalitatea și temeinicia măsurii arestului preventiv și a dispus menținerea acestei măsuri. La data de 18.06.2021 a fost respinsă, ca neîntemeiată, cererea de recuzare formulată.

La data de 13.08.2021, după administrarea probelor încuviințate și constatând că nu mai există alte cereri de probe formulate, judecătorul X a constatat terminată cercetarea judecătorească. Înainte de a da cuvântul în dezbateri, inculpatul, prin avocat, a formulat o nouă cerere de recuzare a aceluiași judecător, întemeiată pe același caz de incompatibilitate, cu motivarea că prin menținerea măsurii preventive la termenul la care formulase o cerere de recuzare judecătorul s-a anteprețuit cu privire la vinovăția clientului său.

În acest caz, judecătorul X:

- A. trebuie să trimită noua cerere de recuzare spre soluționare completului competent;
- B. are posibilitatea legală să respingă cererea de recuzare, ca inadmisibilă;
- C. nu poate legal ca, la termenul de 13.08.2021, să pună în discuție verificarea măsurii arestului preventiv și să o mențină, prin încheiere.

19 La data de 10.09.2020, în jurul orelor 22, 00, numitul AB, aflat sub influența băuturilor alcoolice, nemulțumit de faptul ca vânzătorul XY, din magazinul M, a refuzat să îi vândă mai multe sticle de bere, a ieșit în fața magazinului și, în prezența mai multor persoane, a proferat injurii și amenințări la adresa angajaților magazinului M, a aruncat cu pietre înspre geamurile magazinului, fără însă a le lovi.

Agenții de poliție sosiți la fața locului l-au amendat pe AB pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 2 pct. 1 din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice - "săvârșirea în public de fapte, acte sau gesturi obscene, proferarea de injurii, expresii jignitoare sau vulgare, amenințări cu acte de violență împotriva persoanelor sau bunurilor acestora, de natură să tulbure ordinea și liniștea publică sau să provoace indignarea cetățenilor ori să lezeze demnitatea și onoarea acestora", fiindu-i aplicată sancțiunea amenzii contravenționale de 1.000 lei, maximul prevăzut de art. 3 pct. 1 lit. b) din Legea nr. 61/1991.

AB a formulat plângere contravențională împotriva procesului-verbal din data de 10.09.2020, aceasta fiind respinsă definitiv de instanțele de judecată la data de 05.03.2021.

La data de 15.09.2020, reprezentantul legal al magazinului M a sesizat Parchetul de pe lângă Judecătoria O cu privire la săvârșirea de către numitul AB a infracțiunii de tulburarea ordinii și liniștii publice prev. de art. 371 C.pen.

Prin rechizitoriul din data de 10.06.2021 al Parchetului de pe lângă Judecătoria O, AB este trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 371 C.pen., reținându-se că, prin comportamentul său din data de 10.09.2020, AB a tulburat grav ordinea și liniștea publică și că angajarea răspunderii sale contravenționale nu împiedică trimiterea în judecată pentru săvârșirea infracțiunii indicate.

Punctul de vedere al Parchetului a fost îmbrățișat de Judecătoria O, care a dispus condamnarea lui AB la pedeapsa de 1 an închisoare cu suspendarea sub supraveghere a executării.

Împotriva hotărârii de condamnare a formulat apel AB, acesta invocând încălcarea articolului 4 din Protocolul 7 la Convenție.

Concluziile reprezentantului Ministerului Public, în raport de cele invocate de apelantul inculpat AB, sunt următoarele:

- A. în cauză nu este aplicabil articolul 4 din Protocolul 7 la Convenție, întrucât prima sancțiune aplicată nu vizează săvârșirea unei infracțiuni, ci a unei abateri administrative;
- B. în cauză se impune pronunțarea unei soluții de încetare a procesului penal, având în vedere că fapta pentru care AB a fost sancționat administrativ este esențial identică cu fapta pentru care s-a dispus trimiterea acestuia în judecată;
- C. în cauză, în ipoteza în care instanța penală ține cont la individualizarea pedepsei de sancțiunea anterior aplicată, nu există o încălcare a articolului 4 din Protocolul 7 la Convenție.

20 Prin rechizitoriul din data de 25.06.2021, procurorul de la Parchetul de pe lângă Judecătoria Braşov a dispus trimiterea în judecată în stare de arest preventiv a inculpaţilor AB şi CD pentru săvârşirea infracţiunilor de viol şi lipsire de libertate în mod ilegal, reţinând în fapt că la data de 20.05.2021 aceştia au răpit-o pe victima MN, cetăţean bulgar, din localitatea Ruse şi au dus-o în Braşov în locuinţa inculpatului AB, unde au întreţinut relaţii sexuale cu ea, împotriva voinţei acesteia. În cursul urmăririi penale, inculpaţii au fost asistaţi de acelaşi apărător ales, domnul avocat X. Cu prilejul audierii de către procuror, inculpatul AB a declarat că nu a participat la răpirea victimei, doar a pus la dispoziţia lui CD locuinţa sa din Braşov, unde acesta a violat-o în repetate rânduri pe MN pe parcursul a două zile. AB a precizat că el însuşi a avut un singur raport sexual cu victima, numai ca urmare a presiunilor făcute de inculpatul CD. Totodată, inculpatul AB a predat un DVD cu înregistrări video, realizate de el cu telefonul mobil, în care inculpatul CD era surprins în timpul actelor sexuale cu MN. Inculpatul CD s-a prevalat de dreptul la tăcere în cursul urmăririi penale.

În cursul judecăţii, reprezentantul Ministerului Public a solicitat instanţei să dea eficienţă prevederilor art. 3 alin. (1) din Directiva 2013/48/UE privind dreptul de a avea acces la un avocat în cadrul procedurilor penale şi al procedurilor privind mandatul european de arestare, precum şi dreptul ca o persoană terţă să fie informată în urma privării de libertate şi dreptul de a comunica cu persoane terţe şi cu autorităţi consulare în timpul privării de libertate. În concret, a solicitat instanţei să desemneze apărători din oficiu pentru inculpaţii AB şi CD, întrucât interesele acestora sunt contradictorii.

Constatând contraritatea de interese a celor doi inculpaţi şi având în vedere jurisprudenţa CJUE în interpretarea Directivei 2013/48/UE, instanţa:

- A. nu va putea exclude avocatul mandatat de către cei doi inculpaţi, în cazul în care inculpaţii se opun şi solicită în mod expres să fie reprezentaţi în continuare de către acelaşi apărător ales, întrucât o asemenea măsură ar fi de natură să aducă atingere dreptului la apărare şi dreptului de a avea acces la un avocat;
- B. va putea exclude avocatul mandatat de către cei doi inculpaţi, chiar împotriva voinţei acestora, şi va putea permite inculpaţilor să îşi mandateze alţi avocaţi sau, dacă este cazul, să desemneze ea însăşi avocaţi din oficiu, care să-l înlocuiască pe primul, întrucât posibilitatea de a recurge la un avocat ales nu este absolută, iar o asemenea măsură este de natură să garanteze eficienţa dreptului la apărare şi a dreptului de a avea acces la un avocat;
- C. nu va putea exclude avocatul mandatat de către cei doi inculpaţi, împotriva voinţei acestora, întrucât dreptul inculpaţilor de a recurge la un avocat ales nu poate face obiectul niciunei restricţii, având în vedere că acest drept prevalează oricărui obiectiv de interes general.